

- 18 En de Joden die in Susan waren, verzamelden zich op de dertiende en op de veertiende van die maand en zij rustten op de vijftiende ervan en zij maakten die tot een dag van maaltijden en van blijdschap.
- 19 Daarom maken de Joden van het platteland, die in niet ommuurde steden wonen, de veertiende dag van de maand Adar tot een dag van blijdschap en maaltijden, een vrolijke dag en een dag om elkaar geschenken te sturen.
- 20 Mordechai beschreef deze gebeurtenissen, en hij zond brieven aan al de Joden, dichtbij en ver weg, die in alle gewesten van koning Ahasveros waren,
- 21 om voor hen vast te leggen dat zij ieder jaar de veertiende dag van de maand Adar en de vijftiende dag daarvan moesten vieren
- 22 als de dagen waarop de Joden rust gekregen hadden van hun vijanden, in de maand die voor hen veranderd was van verdriet in blijdschap en van rouw in een feestdag, en om deze dagen te maken tot dagen van maaltijden en blijdschap, om elkaar geschenken te sturen en gaven te geven aan de armen.
- 23 De Joden namen op zich te doen wat ze al begonnen waren, en wat Mordechai hun geschreven had.

Esther 9: 30 - 32

- 30 En Mordechai zond de brieven aan al de Joden in de honderdzevenentwintig gewesten van het koninkrijk van Ahasveros, met woorden van vrede en trouw,
- 31 om deze dagen van Purim te bekrachtigen op hun vastgestelde tijden, zoals de Jood Mordechai en koningin Esther voor hen vastgesteld hadden en zoals zij voor zichzelf en voor hun nageslacht de zaken over het vasten en hun weeklagen vastgesteld hadden.
- 32 Het bevel van Esther stelde de zaken met betrekking tot dit Purim vast, en het werd in een boek geschreven.

Tekst: Esther 9:1 en 22

Thema: Wat overblijft is rust

Copyrights

Herziene Statenvertaling

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Herziene Statenvertaling © Stichting Herziening Statenvertaling (HSV)

Liturgie 12-07-2026 09:30

Voorzang:

Psalm 30 vers: 1 en 8

- 1 Ik zal met hart en mond, o HEER,
Uw naam verhogen en Uw eer,
Dewijl Gij mij Uw bijstand boodt,
Mij optrokt uit den diepsten nood;
Zodat de vijand, in mijn lijden,
Zich over mij niet mocht verblijden.
- 8 Gij hebt mijn weeklacht en geschrei
Veranderd in een blijden rei;
Mijn zak ontbonden, en mij weer
Met vreugd omgord; opdat mijn eer
Niet zwijg'. Zo klimt Uw lof naar boven;
Mijn God, U zal ik eeuwig loven.

Psalm 71 vers: 9 en 10

- 9 Doe hen beschaamd staan en bezwijken,
Wier woede mij bestrijdt,
Wier haat mijn rust benijdt;
Doe hen met smaad en schande wijken,
Die tegen mij zich sterken,
En mijne ramp bewerken.
- 10 Mijn hart zal steeds op U vertrouwen,
Mijn mond vindt tot Uw lof
Gedurig ruimer stof.
En zal Uw recht en heil ontvouwen;
Schoon ik de reeks dier schatten
Kan tellen noch bevatten.

Psalm 36 vers: 2

- 2 Uw goedheid, HEER, is hemelhoog;
Uw waarheid tot den wolkenboog;
Uw recht is als Gods bergen;
Uw oordeel grond'loos; Gij behoedt,
En zegent mens en beest, en doet
Uw hulp nooit vrucht'loos vergen.
Hoe groot is Uw goedgunstigheid!
Hoe zijn Uw vleug'len uitgebreid!
Hier wordt de rust geschonken;
Hier 't vette van Uw huis gesmaakt;
Een volle beek van wellust maakt
Hier elk in liefde dronken.

Psalm 124 vers: 1 en 3

- 1 Dat Israël nu zegge, blij van geest:
Indien de HEER, die bij ons is geweest,
Indien de HEER, die ons heeft bijgestaan,
Toen 's vijands heir en aanval werd gevreesd,
Niet had gered, wij waren lang vergaan.
- 3 Dan had geen mens naar onze klacht gehoord;
Dan had een zee van rampen ons versmoord.
Geloofd zij dies de HEER, die redt van 't graf,
Die ons, schoon wreed vervolgd van oord tot
oord,
Tot enen roof niet in hun tanden gaf.

Psalm 124 vers: 4

- 4 W' ontkwamen haast des vogelvangers net,
Den lozen strik, tot ons bederf gezet;
De strik brak los, en wij zijn vrij geraakt.
De HEER is ons tot hulp op ons gebed;
Die God, die aard' en hemel heeft gemaakt.

Psalm 138 vers: 4

- 4 Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij leven;
Is 't, dat mijns vijands gramschap brandt,
Uw rechterhand
Zal redding geven.
De HEER is zo getrouw, als sterk;
Hij zal Zijn werk
Voor mij volen - den,
Verlaat niet wat Uw hand begon,
O Levensbron,
Wil bijstand zenden.

Deuteronomium 25: 17 - 19

- 17 Denk aan wat Amalek u onderweg aangedaan
heeft, toen u uit Egypte wegtrok:
18 hij ontmoette u onderweg en overviel bij u in de
achterhoede alle zwakken achter u, terwijl u moe
en uitgeput was; en hij vreesde God niet.
- 19 Als de HEERE, uw God, u rust gegeven heeft van
al uw vijanden van rondom, in het land dat de
HEERE, uw God, u als erfelijk bezit geeft om dat
in bezit te nemen, moet het zo zijn dat u de
gedachtenis aan Amalek van onder de hemel
uitwist. Vergeet het niet!

Esther 9: 1 - 23

- 1 In de twaalfde maand, dat is de maand Adar, op
de dertiende dag ervan, toen het moment
gekomen was om het woord van de koning en
zijn wet uit te voeren, op de dag waarop de
vijanden van de Joden hoopten hen in hun
macht te krijgen, gebeurde het omgekeerde,
want de Joden zelf kregen hun haters in hun
macht.
- 2 De Joden verzamelden zich in hun steden, in alle
gewesten van koning Ahasveros, om de hand te
slaan aan hen die hun onheil zochten. Niemand
was tegen hen bestand, want angst voor hen was
op alle volken gevallen.
- 3 En al de vorsten van de gewesten, de
stadhouders, de landvoogden en zij die het werk
van de koning deden, ondersteunden de Joden,
want angst voor Mordechai was op hen gevallen.
- 4 Want Mordechai stond in hoog aanzien in het
huis van de koning, en zijn roem verbreidde zich
door alle gewesten, want deze man, Mordechai,
kreeg gaandeweg meer aanzien.
- 5 De Joden sloegen met het zwaard op al hun
vijanden in en zaaiden dood en verderf, en zij
deden met hun haters naar hun goeddunken.
- 6 In de burcht Susan hebben de Joden vijfhonderd
man gedood en omgebracht.
- 7 En ook Parsandatha, Dalfon, Asfata,
8 Poratha, Adalia, Aridatha,
9 Parmastha, Arisai, Aridai en Vaizatha,
10 de tien zonen van Haman, de zoon van
Hammedatha, de tegenstander van de Joden,
doodden zij, maar ze staken hun hand niet uit
naar de buit.
- 11 Op diezelfde dag kwam bij de koning het bericht
binnen van het aantal gedoden in de burcht
Susan.
- 12 En de koning zei tegen koningin Esther: In de
burcht Susan hebben de Joden vijfhonderd man
en de tien zonen van Haman gedood en
omgebracht. Wat zullen ze dan wel niet in de
overige gewesten van de koning gedaan hebben?
Wat is nu uw vraag? Het zal u gegeven worden.
En wat is uw verzoek nog? Het zal ingewilligd
worden.
- 13 Toen zei Esther: Als het de koning goeddunkt,
laat het dan aan de Joden die in Susan zijn,
toegestaan zijn om ook morgen te doen volgens
de wet die voor vandaag geldt; en laat men de
tien zonen van Haman aan de galg hangen.
- 14 Toen zei de koning dat men het zo zou doen. En
er werd een wet uitgevaardigd in Susan en men
hing de tien zonen van Haman op.
- 15 En de Joden die in Susan waren, verzamelden
zich ook op de veertiende dag van de maand
Adar, en doodden in Susan driehonderd man. Zij
staken echter hun hand niet uit naar de buit.
- 16 En de rest van de Joden, die in de gewesten van
de koning waren, verzamelden zich om pal te
staan voor hun leven en kregen rust van hun
vijanden. Zij doodden onder hun haters
vijfenzeventigduizend man, maar zij staken hun
hand niet uit naar de buit.
- 17 Dit gebeurde op de dertiende dag van de maand
Adar. Op de veertiende daarvan rustten zij, en zij
maakten die tot een dag van maaltijden en
blijdschap.